

oameni, care sunt icoane ale Lui. Psalții slujesc în biserică în felul lor, cu harisma lor și cu chemare din partea obștii.

Sursa: [facebook.com](https://www.facebook.com)

SFÂNTUL SERAFIM DE VIRIȚA

1866 - 1949

PUTEREA RUGĂCIUNII PENTRU APROAPELE

- ❖ Nici o picătură din lacrimile mamei nu pierde în zadar!

Rugăciunea mamei are mare putere.

❖ Rugăciunea îngrădește și respinge cumplitele îndemnuri ale puterii întunecate. Și mai cu deosebire este puternică rugăciunea celor apropiați. Rugăciunea mamei, rugăciunea prietenului – ea are o mare putere.

❖ Numai decît să te rogi pentru vrăjmași, căci dacă nu te rogi e ca și cum ai turna gaz pe foc și flacăra se mărește din ce în ce mai mult.

Sursa: [impantokratoros.gr](https://www.impantokratoros.gr)

PROGRAMUL LITURGIC

Marti 4 august	18:00	Vecernia și Litia
	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Sfântul Cuvios Ioan Iacob de la Neamț
Miercuri 5 august	18:00	Vecernia și Litia
	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Schimbarea la Față a Domnului
Sâmbătă 8 august	18:00	Vecernia și Litia
	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. 1 Corinteni 3, 9-17; Ev. Matei 14, 22-34, glas 8; → Duminica a 9-a după Rusalii (Umblarea pe mare - Potolirea furtunii);
Duminică 9 august		

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului abonați-vă pe [sfantul-ilie.ro](https://www.sfantul-ilie.ro).
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

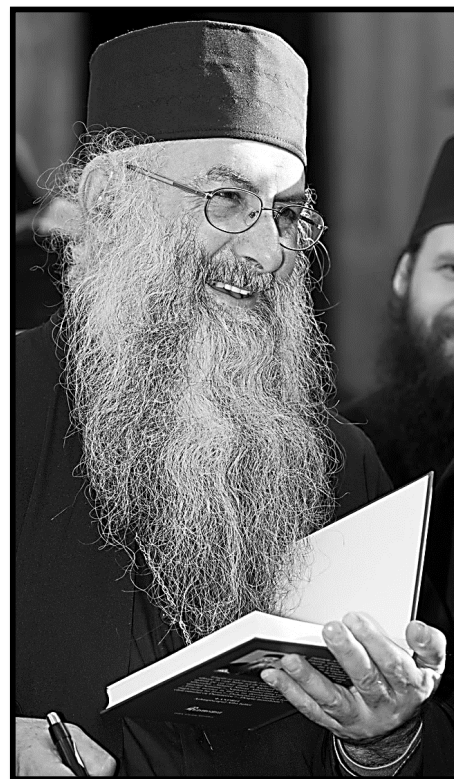

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Cel mai de preț în această viață este să lași toate și să-ți plângi păcatele tale, pentru că cea mai scumpă pentru noi este veșnicia.” – Părintele Ilie Cleopa

Nr. 349 / 2 august 2020

NOI POSTIM DIN ASCULTARE FAȚĂ DE BISERICĂ

Considerați că spovedania este necesară înaintea fiecărei împărtășanii? Cât de des recomandați Sfânta Împărtășanie? În afara posturilor mari, e condiționată de alte zile de post în afara celor rânduite?

Dacă duhovnicul este dornic să ne primească, spovedania nu ne strică să ne mărturisim păcatele în fiecare zi, dar trebuie să știm cum să o facem. Cel care petrece tot timpul în rugăciune își vede viața precum o linie dreaptă și atunci când doarme și când e treaz.

Și dacă o pietricică apare pe drumul lui, cu o singură mișcare imediat o înlătură și își continuă drumul drept.

Cei care se roagă neîncetat se roagă cu un singur gând, vorbesc cu un singur gând și se spovedesc

ARHIMANDRITUL
ZAHARIA ZAHAROU

MĂNĂSTIREA
SFÂNTUL IOAN BOTEZĂTORUL
ESSEX, UK

cu un singur gând. Și atunci spovedania zilnică le este de mare folos.

I-am spus odată Părintelui Sofronie: „De ce nu practicăm și noi spovedania zilnică?” Și mi-a răspuns: „Niciodată nu am avut destul timp pentru aceasta. Am fost atât de prins cu cele necesare supraviețuirii mănăstirii, încât nu am putut să le ofer oamenilor posibilitatea de a se spovedi zilnic”.

Dar monahii și monahiile, dacă vor să se spovedească zilnic, trebuie să știe cum să o facă. Trebuie să se adune într-un singur gând și să spovedească un singur gând, într-un minut. Atunci spovedania zilnică este foarte folositoare pentru ucenic și posibilă din punct de vedere practic pentru duhovnic. În afară de primele două, trei spovedanii, când trebuie să dăm oamenilor tot timpul de care au nevoie, dacă spovedania continuă să ceară prea mult timp, ea devine, cum ar spune francezul, un *traitement psychique* (un tratament psihologic) și nu o spovedanie în Duh. Așa că trebuie să fim concisi.

Problema nu este cât de deasă sau cât de rară trebuie să fie spovedania; ea trebuie să fie potrivit nevoilor fiecăruia.

A doua parte a acestei mari și generale întrebări se referea la împărtășania deasă sau rară.

Nici împărtășania deasă, nici împărtășania rară nu ne face bine-primiți înaintea lui Dumnezeu. Sfântul Simeon Noul Teolog spune lucrul acesta cu alte cuvinte: „*dacă plângem zilnic în pocăința noastră înaintea lui Dumnezeu, atunci suntem vrednici să ne împărtășim în fiecare zi. Dar dacă nu plângem înaintea lui Dumnezeu în fiecare zi, atunci chiar dacă ne împărtășim numai de Paști, o facem cu nevrednicie*”. Criteriul sfântului este mult mai înalt decât logica noastră omenească. Desigur, dacă cineva trăiește în chipul pe care îl sugerează sfântul prin cuvintele acestea, deasa împărtășanie nu face decât să adauge foc peste focul pocăinței lui. Atunci împărtășania deasă devine cu adevărat viața noastră. Dacă primim pâinea vieții care s-a pogorât din cer (cf. Ioan 6, 33) cu o inimă înfrântă și îndurerată, atunci vom fi cu adevărat mângâiați. Vom fi precum zice psalmistul, asemenea celor care petrecuseră în templu în prezența lui Dumnezeu și ieșeau cântând, beți de mângâierea cea dumnezeiască. Într-un fel asemănător, Sfântul Pavel ne spune că nici celibatul, nici căsătoria nu ne aduc înaintea lui Dumnezeu, ci

ceea ce ne face vrednici înaintea lui Dumnezeu este plinirea poruncilor (cf. 1 Cor. 7, 19). Principiul acesta se aplică în toate.

A posti după cum e rânduit de Biserică nu înseamnă doar o schimbare în dieta noastră. Noi postim din ascultare față de Biserică și aceasta ne păstrează în legătură de unire cu întreaga Biserică, care face același lucru în tot locul stăpânirii lui Dumnezeu. Dacă nu postim, rupem părtășia noastră cu Trupul lui Hristos, Biserica. Vedem că este necesar pentru noi să postim posturile rânduite de Biserică. Iar a posti sau nu înainte de Sfânta Împărtășanie cred că este un lucru relativ, care poate fi convenit cu duhovnicul spre folos sufletesc.

Sursa: **Arhimandrit Zaharia Zaharou**, *Merinde pentru monahi*, Editura Nicodim Caligraful, Sfânta Mănăstire Putna, 2013

ARHIMANDRITUL EMILIANOS SIMONOPETRITUL

1934 – 2019

CÂNTĂRILE DE LA STRANĂ

Strana nu este ca să ne mulțumim pe noi înșine, și nici ca să aducem mulțumire, ci este pentru a face mai strălucitoare

adunarea de slujbă, mai umilicioasă suirea noastră la Dumnezeu. Cei care stau în strană sunt oameni și obosesc, au greutate și trebuie să-i facem să dorească să vină la biserică. Strana este, în general, predarea propriei noastre tihne oamenilor.

Așadar, cine se duce să cânte trebuie să meargă pentru a sluji, nu pentru că îi place. Să-și facă slujirea din toată inima și din tot sufletul și din tot cugetul. Dacă psalmodia ne place și ne legăm sinele de trebuința de a cânta, atunci suntem nefericiți. Atunci avem neîncetat plângeri, bombăneli, strămtorări, ne simțim inferiori. Omul trebuie să poată să meargă la biserică și când cântă, și când nu cântă. Este bine să meargă din vreme în vreme la strană, pentru că se frământă în aluatul obștii, învață mai bine tipicul, iar biserica devine adevărata lui casă.

Sunt de acord că, dacă cineva cântă, e mai greu să zică Rugăciunea [lui Iisus] sau să urmărească slujba. Dar și psalmodia este o slujire îngerească, pentru că răspândește bucurie celorlalți, dar este, de asemenea, și rugăciune. După cum cineva este rânduit să aprindă candelile și să curețe icoanele, tot așa și psalmodia este un dar pe care-l faci lui Hristos, pentru că-i slujești pe